

„Edinost“

zhajše enkrat na dan, razen nedelj in praznikov, ob 4. uri zvečer.

Naročnina znaša:

za celo leto 24 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kroni

Naročnino je plačevati naprej. Na naročnem brez priložene naročnine se uprava ne odziva.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo poštne številke po 6 stotink (3 avč.); v Trstu pa po 8 stotink (4 avč.).

Telefon št. 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petito. Za vsakratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zabavne domači oglašitvi. Se računajo po pogodbi.

Val dopoln naj se pošilja uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopis se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglašje sprejema upraviteljsko. Naročnino in oglašje je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upraviteljsko, in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik koncesij lista „Edinost“

Nacionalna tiskarna koncesija lista „Edinost“, v Trst

IV. shod slovanskih časnikarjev v Ljubljani.

»Sl. Narod« pravi, da je bil ta IV. shod zgodovinsko važen, ker nas je zopet za korak približal idealu našemu: vzajemnosti med slovanskimi novinami Avstro-Ogrske. Isti list pa trdi dalje, da je ta shod tudi na zunanje, po vsej prireditvi svoji, izredno zadovoljil udeležnike, ki da naša oserdnja pokrajina se svojim dičnim glavnim mestom bodi vredna predstaviteljica vsega naroda slovenskega, vse slovenske domovine naše!

Obe ti trditvi sti utemeljeni v polni meri. To konstatujemo tem večim zadovoljstvom, iskreno radostjo, ker ravno mi ne prestanto in ob vsaki priliki dajemo izraza živni rodoljubni želji, ki da naša oserdnja pokrajina se svojim dičnim glavnim mestom bodi vredna predstaviteljica vsega naroda slovenskega, vse slovenske domovine naše!

In takrat sta bila narod in domovina zares velečastno reprezentirana pred najširšim bratskim svetom, pred zastopniki vseh slovanskih plemen Avstro-Ogrske. Tudi mi smo se kar divili, kakor sta dični župan ljubljanski in pripravljalec odbora — sestoječi iz gg. dra. K. Trillerja, dra. E. Lampeta, Fr. Govekarja in Štefca — priredila vse točno in primerno, vse do zadaje podrobnosti, tako, da so morali gostje naši res odnesti najugodnejše utise. Najlaskavejšo sodbo so si morali napraviti o narodu, ki zna tako vsprejemati svoje goste. Pripoznanje in čast, ki si jo je stekel pripravljalec odbora, in način, kakor je narod vsprejemal svoje goste po vsem Gorenjskem — vse to je v čast vsemu narodu: to je bila zopet enkrat prilika, da smo se ponasali se svojim središčem in ob tej priliki nam navstaja neizogibna dolžnost, da izrekamo zahvalo obmejnih Slovencev onim možem, ki so z umnim, previdnim, taktičnim in rodoljubnim ravnanjem znali doseči, da smo se ob tej slovesni priliki predstavili bratskim plemenom in tujemu svetu kakor — celota! Skupnost, v kateri je sicer razlik v nazorih glede poti, po katerih nam je hoditi, a kompaktna, jednotna skupnost, streméča po istih ciljih . . . po srečnejši bodočnosti naroda!

Tako smo se to pot Slovence predstavili svetu. Že po tem dejstvu je IV. shod slovanskih novinarjev zgodovinsko važen za nas Slovence. Tej notranji harmoniji naši vsporedno se je pojavila vnanja harmonija — harmonija med zastopniki raznih slovanskih plemen na razpravah in v zasebnem občevanju. Vse občevanje je bilo tako zaupno, da si v tistih hipih gotovo pozabil, da so bila kdaj sporna vprašanja med Poljaki in Rusi, Hrvati in Srbi.

To dejstvo je za nas res zgodovinske važnosti. Nočemo se čitatelju zdeti fantasti, pretirani optimisti, najvneži, a zdeli bi se, ako bi hoteli govoriti, da je že vse odpravljeno, kar je provzročalo spore med posamičnimi slovanskimi plemeni. Ali napredek, ki se je pokazal tudi na IV. shodu novinarjev Avstro-Ogrske v Ljubljani, je v tem, da je začelo prodirati spoznanje, da so ti spori škodljivi nam vsem, in da se je začelo širiti prepričanje, da treba poravnati te spore v interesu vseh!!

In je res: spori med nami so prinesli neizmerno škodo vsem in poravnanje teh sporov bi prineslo neizmerne koristi vsem. Veselil pa se je doslej — tretji. In evo zopet veselega pojava se shoda v Ljubljani: vsi govorniki so razpravljali o sredstvih za povzdigo kulturnih plemen se stališča: da imajo vsa plemena, ki so bila po svojih novinarjih zastopana na kongresu — istega neprijatelja, da se moramo vsi braniti pred istim sovražnikom!! Če se bo to dosledno razvijalo dalje, kar se je toli lepo pojavilo na shodu v Ljubljani, in izlasi, ako vseprek med slov. novinarji prodere spoznanje, da nam je mnogokatero naših medsebojnih sporov podtaknil isti sovražnik, in ako bodo slovanski novinarji Avstro-Ogrske, temu dosledno, širili to spoznanje v najširše sloje: potem pa bo v polni meri opravičen izrek »Slov. Naroda«, da je bil shod v Ljubljani historične važnosti. Kajti, če smo spoznali, da nam je nevarnost ista, silila nas bosta zdravi razum in nagon po samoohrani, da nam bo obramba ista, skupna! Naravna posledica temu pa mora biti, da se bodo ostrine med nami uglasile in da razmerje med slovanskimi plemeni monarhije postane tako, da bo omogočalo soglasno nastopanje pred vnanjim svetom.

Posledice taki uravnavi našega medsebojnega razmerja bi se pojavile naglo in z elementarno silo v vsem političnem življenju monarhije! Kajti ne pozabimo: moč naših sovražnikov ni v njih, ampak je v nas v naši slabosti; a ta slabost naša je imela svoje vzroke v dejstvu, da se nismo umeli med seboj!!

Čim pa se bomo umeli med seboj, čim pridemo namreč na jasno glede skupnih ciljev in glede skupne taktike na zunaj: v isti hip se mora zrušiti tisti stari, sloviti avstrijski zistem, nasilje se bo moralo umakniti naravnim silam narodov, ki sestavljajo to monarhijo! V isti hip navstane preperod monarhije po zahtevi narave, v zmislu pravice; in poskuse za nasilno raznarodenje narodov mo-

narhije Habsburgov bomo pisali med dogodke, ki — so bili in se ne povrnejo več!

Če se bo torej — da zaključimo za danes — to razvijalo primerno dalje, kar se je na shodu v Ljubljani tako razveseljivo pojavilo: je bil shod v Ljubljani res zgodovinske važnosti!

(Pride še.)

Politični pregled.

V Trstu, 21. maja 1902.

Državni zbor. — Zbornica poslancev. — V večerajšnji seji poslanske zbornice je sporočil predsednik zahvalo francoske vlade in predsednika Loubeta za sožalje, katero je naša zbornica izrekla Franciji povodom katastrofe na otoku Martinique.

Finančni minister je predložil jednomeščen provizorij za mesec junij 1902. Med došliimi spisi je bila tudi interpelacija posl. Spinčiča na poljedelskega ministra radi razdelitve premoženja zadruge v Pregori. Zbornica je potem nadaljevala razpravo o proračunu poljedelskega ministerstva.

Posl. Cingr je v skoraj 4 ure trajajočem govoru razpravljalo položaju rudarjev ter je izrekel celo vrsto želj. Nadalje sta razpravljala o poljedelskih vprašanjih še posl. vit. Berks in Biankini.

V nadaljevanju razprave je govoril poljedelski minister baron Giovanelli ter je povdarjal, da rudokopna oblastva store vse mogoče, da kolikor možno preprečajo nesreče v rudnikih; tudi na polju dobrodelnosti se je že mnogo storilo, a je tu seveda še mnogo dela. Govoril je tudi o nesrečah v rudokopih severo-zapadne Češke in je izjavil, da je dotična komisija stavila primerne predloge, od katerih izvršitve je pričakovati, da se v bodoče ne bodo godile več tako grozne nesreče. Vlada da bo posvečala največjo pažnjo varnosti življenja rudarjev, kakor tudi zboljšanju rudarskih šol. Minister je tudi obljubil, da bo vlada iz socialno-političnih vzrokov nadaljevala delo v pribiramskih rudnikih, da si isti postali pasivni ter da pričakuje od rudarjev, da se svojimi zahtevami po zboljšanju razmer počakajo tako dolgo, dokler ne nastanejo boljše razmere.

Zbornica je vsprejela na to ves proračun poljedelskega ministerstva, kakor tudi melioracijskega fonda ter zapričela potem razpravo o proračunu pravosodnega ministerstva.

Iz ogrske delegacije. V večerajšnji plenarni seji ogrske delegacije je bil vsprejet predlog del. Daniela, da se vsem državnim poslancem dovoli pristop k netajnim sejam delegacije, odklonjen pa je bil predlog del.

Hollo-ta, da bi se javnost sej razširila tudi na stenografe in poročevalce. Pričetkov seje je naznanil predsednik delegacije, da je podpredsednik grof Szapáry iz zdravstvenih oozirov položil čast podpredsednika, kakor tudi svoj delegacijski mandat.

Predsednik francoske republike Loubet na Ruskem. Francoska vojna ladija »Montcalm« je dospela večeraj ob 10. uri predpoludne s predsednikom Loubetom na krovu v kronstadtski pristan, pozdravljena streljanjem iz topov tamkaj zasidranih ruskih vojnihi ladij. Občinstvo, ki je na mnogoštevilnih zasebnih parnikih pričakovalo prihod predsednika Loubeta, je istega pozdravilo z gromovitimi »hura!«-klici. Takoj čim je ladija »Montcalm« vrgla sidra v morje, približal se je istej ruski generalni admiral veliki knez Aleksej, ki je v čolnu došel z yahte »Aleksander«, na kateri je predsednika pričakoval car Nikolaj. Po presrčnem pozdravu med predsednikom in velikim knezom odpehjala sta se oba na carsko yahto »Aleksandra«. Ko je Loubet stopil na yahto, dvignili so na glavnem drevusu iste carske zastavo in francosko trobojnico.

Po najprisrčnejšem pozdravu med carjem in predsednikom odplula je yahta ob navdušenih pozdravih naroda proti Peterhofu, kamor je dospela nekoliko po dvanajsti uri. Poleg že omenjenih bili so na yahti med drugimi tudi francoski minister za vnanje stvari Deleassé, ruski dvorni minister Friedericksz, ruski vnanji minister — Lamsdorf, podadmiral Tirtov in Avellan, poslanika knez Urusov in grof Montebello in drugi. Na obrežju v Peterhofu (petrograjsko pristanišče) pričakovali so dohod yahte veliki vojvode in drugi ruski visoki dostojanstveniki, osebje francoskega poslanstva in neštivilna množica ljudstva. Vojaska godba, ki je stala na čelu častne stotnije, svirala je ob prihodu yahte marsiljezo. Na kolodvoru je na čelu deputacij mest. sveta in okolič. občin pričakoval vladarja peterhofski župan ter ponudil predsedniku, po običaju, kruha in soli. Dvorni vlak je odšel na to ob pol uri popoldne v Carskoje Selo. Množica, ki je bila zbrana okoli kolodvora je navdušeno pozdravljala predsednika in carja.

Ko je vlak došel v Carskoje Selo, spremil je car predsednika v veliko palačo, kjer je bilo pripravljeno stanovanje za istega ter se potem sam podal v Aleksandrijsko palačo, v kateri sta bila nastanjena on in carica in kamor je kmalo za tem prišel predsednik v obiske. Loubet se je potem odpeljal s posebnim vlakom v Gačino, kjer je obiskal carico-udovo ter se potem povrnil v Carskoje Selo.

PODLISTEK

MELITA.

Pevest iz naše dobe.

Spisal Josip Evžen Tomič; prevedel Radi.

Prvi del.

I.

Vzgoja mlade in bogate sirote je bila jako zanemarjena. Zнала je le toliko, kolikor jo je mogla naučiti postarna nemška guvernant, ki se je od sedmega leta do smrti njene matere pečala z naobrazbo svoje gojenke. Njen stric baron Irmay je sprevidel, da treba njegovej malej nečakinji več izobrazbe in društvene vzgoje, in dal jo je v zavod angležkih devic v Pešto, kjer so vzgajali tudi mnoge druge velikaške in plemiške hčere z Ogrskega. Imetje, katero je podedovala Ana, je dal v zakup, a s prihodom je ravnal vestno in skrbno. Po treh letih je Ana izstopila iz zavoda, a tedaj je bil že čas misliti na njeno možitev. Bilo jej je že devet-

najst let. Teta baronica jo je uvela v najodličnejše kroge ogrskih velikašev in plemičev, a zimsko sezono je preživela z njo na Dunaju, kjer se je kretala tudi le v najodličnejšem društvu. Ana se je lepo razvila. Bila je nežna, fina, uprav aristokratska prikažen, katere je mlade kavalirije, njene čestitice, navduševala z neodklonljivim čarom. Kmalu, ko se je Ana pojavila v družbi, je imela že veliko število prosilcev. Ona je mogla zbirati, pa je tudi zbirala. Pa saj je lahko zbirala: bila je lepa, bogata in uglednega rodu.

Na nekej dunajske spomladnej dirki se je seznanila z elegantnim dragonskim kapitanom, grofom Orfejem Armani. V velikem steeple-chasu je bil on zmagovalec, torej junak tega dne, kateremu so se toliki divili, toliki zavidali sportsko slavo. Grof Armano je bil jako priljubljen v najfinjših velikaških krogih. Njegovi predniki so se sredi sedemnajstega veka preselili iz Neapelja v Istro, kjer so imeli nekoliko lepih posestev. Oče Orfejev je zaigral na borzi ves svoj imetek

in kmalu potem umrl. Zapustil je dva otroka: Orfeja, kateri je bil poročnik pri dragoncih, ko je bil očetov imetek propal, in hčero, omoženo z bogatim baronom Birkenthal. Mladi poročnik je bil vaje živeti kavalirsko, a ni imel denarja. Njegov svak baron ni bil radodaren in le v največji sili, ko je že prišlo do skrajne meje, ko bi moral mladi častnik radi dolgova položiti svojo čast, mu je priskočil štedljivi baron na pomoč, a že takrat ne popolnoma, ampak le v toliko, da je bratu svoje soproge podaljšal častniško življenje. V takih neprestanih finančnih neprilikah je grof Armano došel do kapitana, ter tedaj začel resno misliti na ženitev. Ni bil prijatelj zakona, ker je dobro poznal svojo lahkomišelnost, v kateri ne bi bil nikdar sposoben osrečiti svojo izvoljenko. Ali dolgovi, ki jih je imel in o katerih ni hotel njegov svak ničesar več slišati, so ga prisilili, da se je sprijateljil z idejo zakona. Približal se je Ani z nepričakovanim vsepom. Elegantna pojava mladega častnika, z obrazom roman-

skega tipa, si je osvojila takoj srce mlade devojke. Ali tudi grof je bil očaran od svežega in nenavadno odličnega bitja mlade plemkinje. Grof je naznanil svojo resno nakano, da se oženi z Ano, njenim oskrbnikom in sorodnikom. Baron in baronica Irmay se niso razveselili te ponudbe. Znali so, da je grof Orfeo lahkomišeln, potraten in da ima mnogo dolga. Vse to so razodeli svoji nečakinji, ali Ana je pokazala svojo nezlomljivo voljo. »Ali njega, ali nobenega!« je bil njen stalni odgovor. Proti takemu odloku se ni dalo nič napraviti. Naposled, ko postane polnoletna, a to ni daleč, si more zbirati po svoji volji. In tako so Anini oskrbniki, da si neradi, vendar privolili v možitev z grofom. Najprej so uredili njegove finance z zaročnično gotovino, kakor je v takih slučajih v navadi, a zatem je bila poroka v hišnej kapelici delidvorski; poroki je prisostvovalo malone vse zagorsko plemstvo in bogatstvo.

(Pride še.)

V veliki palači je bil ob 7. in pol uri zvečer Loubetu na čast prirejen obed za 300 oseb.

Car je na tem kosilu izrekel sledečo napitnico:

»Gospod predsednik! Izreka je Vam predvsem presrečno dobrodošlico, izrekam nado, da Vam Vaše bivanje med nami poda najlepši dokaz o čustvih, ki spajajo Francijo in Rusijo. Želim, da bi odnesli seboj jednake spomine, kakor jih hraniva carica in jaz o dnevi, ki sva jih lanskega leta preživela v Franciji. Dvigam svojo kupo Vam na čast in napijam veličini in prospehu lepe dežele, naše prijateljice in zaveznice.« Godba je zaspirala na to marsiljezo.

Predsednik Loubet je odgovoril tako-le: »Veličanstvo! Sledé Vašemu povabilu, mi je v posebnem veselju, da Vam morem izročiti častitke Francije, ki goji nasproti Vašemu veličanstvu vedno ista čutila, o katerih ste nedavno temu imeli priliko prepričati se. Malo ur mi je zadostovalo, da sem se mogel prepričati, da srce Rusije bije so glasno s sreem moje dežele. Francija bo istotako srečna na tej popolni harmoniji, kakor bo ganjena radi dobrih spominov, katere brani Vaše veličanstvo in veličanstvo carice. Hvaležen na gostoljubju dvigam svojo čašo na čast Vašemu veličanstvu, veličanstvu carice, veličanstvu carice Marije Feodorovne in vse carske rodbine ter napijam prospehu in veličini Rusije, iskrene prijateljice in zveste zaveznice Francije.«

Godba je na to zaspirala rusko himno. — Včeraj ob 4. uri popoldne bil je v Kronstadtu prirejen banket na čast francoskim mornarjem; banketa so se udeležili tudi ruski podčastniki in mornarji ter so se govorile pristrane napitnice. Po banketu spremljali so ruski mornarji francoske mornarje k pristanišču. Občevanje med francoskimi in ruskimi mornarji je bilo nad vse prijateljsko ter so si celo mejsebojno izmenjali čepice. Po vseh ulicah vlada nenavadno veselo življenje in ljudstvo povsod po bratovsko vsprejema francoske mornarje.

Ob 5. uri popoldne je došlo v petrograjsko luko več francoskih ladij. Francoski častniki so se takoj izrekli ter se v dvornih kočijah vozili po mestu, kjer jih je množica povsod presrečno pozdravljala.

Kriza v Srbiji. Srbija je res dežela iznenadenj in presenečenj v vsakem pogledu. Senzacijski so dogodki na dvoru, senzacijski v visokih krogih, senzacijski na upravi in senzacijski je tudi sukanje ministrskih kriz.

Kakor je bilo pričakovati, je skupščina skoro enoglasno odklonila načrt za najetje posojila. Minister-predsednik se je požuril in je z mesta stopil pred kralja, da izvede naravno konsekvenco glasovanja, oziroma odklonitve: podal je ostavko vsega kabineta. Ostavko je kralj vsprejel. In kakor je bil odstop ministerstva Vučić smatran za gotovo stvar, tako je bilo gotovo, da bo Vučić sledil Nikola Pašić. Listi so prinašali že o poslednjem vse potrebne biografske podatke, črtali njega na dogodkih, vsehah, borbah in mukah bogato življenje, ocenjavali njegovo politično individualnost in snovali kombinacije o načrtih njegovih za bodočnost. Ali Srbija je dežela presenečenj. Včeraj še ni bilo nikakega dvoma, da je Nikola Pašić mož bodočnosti, in včeraj zopet pa so našli čitatelji brzojavko na zadnji strani, ki jim pravi, da se je kombinacija Pašić v zadnji hip razbila in da je kralj vnovič Vučić poveril nalogo za sestavo novega kabineta. In ta poslednji je baje že sestavil novo ministerstvo, ki sestoji iz štirih radikalev, treh naprednjakov in enega nevtalnega, je torej nekako koalicijsko ministerstvo. Vprašanje je le, kako stališče zavzame to novo ministerstvo s starim predsednikom nasproti vprašanju posojila. Verjetno je, da Vučić ne bo delalo težav prilagoditi se novi situaciji, ustvarjeni po vstopu novih mož v njegovo ministerstvo, saj odstopu njegovemu je bilo menda vprašanje posojila le v neposredni povod, odločilni vzroki so bili že popred in tiče drugod. Krona da ni bila zadovoljna z njim iz sledečih razlogov: ker ni znal konsolidirati od krone zaželjene koalicije med zmernimi radikali in ostanki naprednjakov, ker ni mogel izposlovati vsprejema kraljeve dvojice srbske na carskem dvoru ruskim in ker baje ni soglašal s kraljem ob vprašanju prestolonasledstva.

Kuba svobodna. Predsednik kubanske republike je včeraj podpisal prvi dokument v svoji novi lastnosti. Amerikanski gu-

verner, general Wood, je predsedniku častital ter je potem, ko je poprej sam anel ameriansko zastavo, dvignil ob burnem pozdravu množice zastavo kubanske republike v znamenje, da Združene države podeljujejo Kubi svobodo. Takoj na to se je guverner Wood z amerianskimi četami ukrcal na pripravljene ladije, ki so nemudoma odplule.

Istčasno je v Santiago polkovnik Whitside izročil oblast svojemu kubanskemu nasledniku. Whitside se je z ameriansko kornjico takoj ukrcal na ladije ter odplul proti Združenim državam.

Tržaške vesti.

Slovanski gostje na tržaških tleh. O sprejemu v mestu tržaškem poročamo na drugem mestu. Pristrano je pozdravil naš narod slovanske goste — kolikor nam je znano dosedaj — na kolodvoru na Proseku in na železniški progi nad Barkovljami. Na kolodvor na Proseku je prišlo pevsko društvo »Hajdrih« z zastavo ki je pristrano pozdravljalo goste, na progo nad Barkovljami pa je došla množica naroda obojega spola, s trobojnico, in je radostno vsklikaje metala cvetje v mimo drdajoči vlak. Kako je ta priprosti pojav bratske ljubezni priprostega našega naroda vzradostil goste, je pričalo to, da so iz vseh oken vsklikali »živio Slovenci« ter mahali z robei in klobuki, dokler jim ni množica na progi zginita iz pred oči.

Slovanski časnikarji v Trstu. — Včeraj ob 5. uri 35 minut pop. je prispelo v Trst okolo 50 udeležencev časnikarskega kongresa. Na južnem peronu se je zbralo precejšnje število tržaške slovanske inteligencije, ki je z burnimi živio-klici pozdravljala mile goste. Le-ti so odgovarjali se: živeli Slovenci! Na zdar! Živio slovanski Trst! Dvorana pred izhodom je bila natlačena polna, istotako hodnik pred isto. Za večjo demonstracijo je bila ura prihoda skrajno neugodna, ker je ob tem času večina naših uradnikov zlasti pa vsi delavci, še v službah oziroma na delu.

Večina gostov se je odpeljala, nekaj jih je odišlo peš v razne hotele. Okolu 8. ure pa so se začeli zbirati na prijateljski sestank v »Slovanski čitalnici«. Kmalu je bila velika dvorana polna gostov in domačinov in dve dolgi vrsti miz zasadenih. Po priprosti a ukusni večerji je pozdravil starosta tržaških novinarjev prof. Mandić goste, obžalovaje skromne prostore, v katerih sprejemamo drage goste. Ta skromnost glede prostorov, da so prava slika naše narodne miserije v Primorju. Dovedi pa smo goste semkaj prepričani, da bo jim ljubše pod skromno slovansko streho nego morda v nemških ali italijanskih palačah. Na kolodvoru jim nismo mogli pripraviti sprejema, kakor bi želeli, ker mi tu v Trstu ne poznamo svobode, ne poznamo pravice, mi vemo samo, kaj je dolžnost. Toda če niste videli tukaj, kakor na Kranjskem, zastav in cvetja, če vas niso sprejele pesmi in glasba pričakala so vas tudi tukaj kakor povsod poštena slovenska srca, ki vas iskreno pritiškajo na svoje prsi. Pozdravljeni nam bratje z daljnega severa, pozdravljeni bratje z juga, dobro nam došli v imezu vsega naroda, ki je prisoten ali ne: Pozdravljeni!

Odgovoril je predsednik kongresa Slovak odvetnik dr. Dula, slavé v vznesenih besedah širno slovansko zemljo, nad katero so se, žal, pregrešili naši očeti, ko so dopustili, da so se na tej krasni zemlji udomačili tuji elementi. Toda ni ga greha, ki bi se, če se kesamo, ne odpustil. Slovanski žurnalisti imajo vzvišeno nalogo, da z združenimi močmi popravijo grehe naših prednikov. Zvesti slovanski časnikarji bodo skrbeli tudi, da se ti grehi — proti sv. Duhu — ne bodo ponavljali. To je nas vseh želja, in kakor poje geovnikov zemljak veliki Kollar: »Volji krepki želji plemeniti rado nebo daje priti k cilju« — izpolnijo se tudi naše vroče želje, da ostane ta krasna zemlja naša in da se ne posreči nikomu, polastiti se naše slovanske Adrije.

Govoril je obširno o veliki važnosti širokega morja ter zaključil, da čeprav jih na Primorskem niso sprejemale deputacije, videli so slovanski časnikarji tudi tukaj, da »Slovani povsod brate ima«. Izrazil je željo, da pridejo tržaški Slovani čim prej tudi do svoje palače, do svojega narodnega doma.

Poljak Chylinaky je dejal, da nič ne škodi, če Slovani govorimo različne jezike,

da je v nas le jeden duh, ideja solidarnosti. Naglašal je, da če nas razbijajo tujci, ne smemo se še tudi mi razbijati. Največi zločin Slovanov je, če drugim Slovanom delajo krivico. Ideja, ki je gospodovala na kongresu, naj gospoduje tudi danes ob zaključku slavnosti med nami: ideja sloge in bratske ljubezni med slovanskimi narodi.

Na to je »Slovansko pevsko društvo« intoniralo »Hej Slovani« in navzoči so stoji zopeli krasno slovansko himno.

Rus Osip Andrejevič Marko urednik »Galičanina«, obžaluje, da se prazniki slovanskih časnikarjev že bližajo kraju. Govornik bi želel, da bi trajale te svečanosti vse leto. Slovanski časnikarji uživajo gostoljubje slovenskega naroda, enega najmanjših slovanskih plemen ob skrajni točki proti tujim elementom. Ne pozabimo o tej svečani priliki drugega, še manjšega slovanskega plemena, bratov Lužičkih Srbov, ki se bojujejo še v hujših razmerah za svoj narodni obstanek, ki junaški branijo svojo last. Govornik izraža nado, do se bodo tudi Lužički Srbi zamogli vzdržati do boljših časov ter je napil razvitku najmanjšega slovan. naroda Lužičkih Srbov.

(Pride še.)

Par popravkov. Zbok naglice, s katero smo hiteli zaključiti sinočnji list, je ostalo v pozdravu gostom par neljubih pomot. V 1. oziroma 2. in 3. vrsti drugega odstavka v 1. koloni je čitati: »Kjer-koli ste se te dni prikazovali, povsod so se Vam širila srca, vrisajoča na takem častnem obisku.« Umeje se ob sebi, da bi moralo stati »nam«. V 3. vrsti od spodaj gori v prvi koloni stoji »oko širiti«, a mora stati »prsa«. V 4. vrsti 4. odstavka v 2. koloni je čitati: »... na zakladih, ki jih kuje« ta naša zemlja...«; stati bi pa moralo »krije«.

S shoda slovanskih novinarjev v Ljubljani. V soboto so slovanski novinarji položili pred spomenik V. Vodnika venec z napisom: »Prvemu slovenskemu časnikarju — slovanski časnikarji«. V nedeljo pa hrvaški novinarji venec s trobojnim trakom in napisom: »Prvemu slovenskemu časnikarju — hrvaški časnikarji«.

Pevsko društvo »Smetana«, ki je v soboto priredilo v Ljubljani koncert ter je s svojim pevskim materijalom in umetniškodovršenostjo v proizvajanju izživalo splošno občudovanje, je izročilo 100 K za družbo sv. Cirila in Metodija.

O baronu Rinaldiniju. »Jedinstvo« se bavi z neradovoljnim odhodom barona Rinaldinija iz uprave avstrijskega Lloydja ter piše dalje:

Vladino postopanje je bilo v tem korektno; ona daje silne subvencije Lloydju, a uprava tega poslednjega je storila toliko neprilik in to tudi tedaj, ko ni imela prav, ker je bila ta uprava nečlovekoljubna.

Ali nas zanima stvar z drugega gle-dišča; tu vidimo ex namestnika tržaškega z masno penzijo, in poleg te z masno plačo, tako, da dobiva na leto kakih 30.000 K! In ta mož, s tako plačo, se je najbolj upiral temu, da se bednim kurjačem poviša plačilec. Nismo socijalisti in odločni nasprotniki smo vsakemu hujskanju, ali priznavamo, da ni nikako čudo, ako tu hujskanje dobiva, žalibog, terena vspricho takemu pojavu. Ali je Rinaldini postal upraviteljem Lloydja, da prejme tudi toliko tisoč kron na leto, zbok lastne mu delavnosti in sposobnosti? Lloyd je bil njegova sinekura, s katero je hotela italijanska klika poplačati ex-namestnika za sluge, a te zasluge poznajo tudi Hrvatje in Slovenci v območju tržaške vlade. In kdo ve, morda se Rinaldini niti ne bi bil upiral, ako ne bi bil vedel, da so oni kurjači — Slovani, pak ne izključujemo, da je ex-namestnik hotel pokazati, da je on vedno tisti »nella patria de Rossetti«.

V Trstu je bilo prelite krvi, bilo je upora in vendar so bile na vse zadnje zah-teve delavcev vsprejete, ker so bile pravične in ker se je tudi vlada končno zavzela za pravično stvar. Ali bilo je punta, prelivala se je kri radi vedenja uprave Lloydja, iz katere je moral Rinaldini sedaj izstopiti. Ali je mogel ex-namestnik izdati o sebi lepše spričevalo? Sedaj, ko je izišel iz uprave Lloydja, ga naredi morda predsednikom »della — Lega«!

S pota! Pišejo nam: Da si vreme te dni ni bilo ravno »krasno«, vendar mi ni dalo minole nedelje, da bi ostal tu mej »rimskimi« ostanki 2000 letne — kulture!

V Velikem Repnem so imeli veselico, ki je vlekla tudi mene in še šestorice, da

progledamo malce tja gori in da čujemo pevanje treh tam zbranih pevskih društev, ki so bila: »Dom« iz Repna, »Zvon« z Opčin in sežansko pevsko društvo.

Prijatelj R. nam je rekel že jutraj, da se vrši napovedana veselica »Pri Štefanu«, kamor smo jo udarili popoldne. Malomarnost naša pa je bila kriva, da nismo čitali ni vabila v »Edinosti«, ni vabil, poslanih na tukajšnja narodna društva! In tako res — hajd k Štefanu! Tam smo še le izvedeli, da se veselica vrši v Velikem Repnem in da moramo prehoditi še precejšen kos poti, predno pridemo na mesto, kamor smo se — namenili prav za prav! Dospevši do veselilišnih prostorov, smo opazili vse polno narodnih ter nekoliko državnih zastav in zastavic, a smo ob enem doznali — da se veselica bliža zaključku! Videli smo le zadnji del igre »Kateri bo« in slišali zbrano petje vseh treh pevskih zborov v krasni »Hrvatski davoriji«.

Peli so na odprtem in to prav dobro. Le gojite narodno pesem in nastopaje med narodom — saj je to najglavnejše sredstvo za probujanje narodne zavesti v našem preprostem ljudstvu.

Po dovršenem vsporedu nam je bilo dano naslajati se — izven veselilišnih prostorov — na krasnih atletskih proizvajanjih dveh narodnih mož, ki sta obudila mej nami in sploh mej gledalci prav obilo smeha!

»d tu smo šli na čašo prav dobrega »kraševca«, kjer smo mogli poslušati vrli »Zvon« z Opčin, kateri je zapel več narodnih pesmic, zvezanih v venec. Pozdravili smo tudi sežanske slavčke in se potem ob prav občutljivo mrzlem vetru odpravili nazaj — pa ne v planinski raj!

Da ni bilo vreme tako neugodno — poleg precejšnje sape je od časa do časa naletavala kaka mala rosa dežja — bila bi naša zabava res najlepša.

Kar nam je posebno ugajalo, je bila velika udeležba na veseliliščnem prostoru — ne vtevši onih mož in žena, ki so gledali veselico z raznih okolostoječih zidov! Kar pa nam ni ugajalo, je bilo to, da se tamošnje domače ljudstvo preveč poslužuje laških besed — in kletve! »Amor, amor, amor!!« smo morali poslušati že v Repnem in to od ljudi iz naše tržaške okolice, kar ni častno za vseh nas, a posebe še ne za one, ki so »Slovenci« in ki imajo priliko pristopiti k narodnim pevskim društvom, kjer bi se priučili lepemu narodnemu petju in bi jim ne bilo treba sramotiti sebe in nas s tujimi »Amorji«!

Mej potjo od Repnega do Opčin smo pa morali poslušati neko opensko mladino in otročarijo, ki se je vso pot pačila z že omenjenim »Amorjem« in pa z laško govorico!

To ni lepo; tem manje, ko imajo na Opčinah vrlo pevsko društvo, s katerimi se morejo ponašati oni, in se ponašamo tudi mi. Zakaj se ne oklenejo istega in tako nehalo pačiti se po cestah?

Zamolčati ne smemo še, da smo opazili na veselici zraven vseh domačih veljakov tudi čast. g. župnika Slaveca, kar priča, da imamo mej saboj še narodne duhovščine, ki se veseli in žaluje z narodom!! Da, takih duhovnikov trebamo!

Občni zbor zavoda sv. Nikolaja se je vršil v »Tržaškem podp. in bralnem društvu« ob veliki udeležbi. Izlasti so došle v velikem številu naše mladenke, kar priča, da vedo ceniti korist zavoda, ki je ustanovljen v prvi vrsti zanje.

Zborovanje je otvorila gospa podpredsednica Maša Gromova primernim pozdravom. Tajnica, gospa Epple, je v svojem poročilu povdarjala, da je to četrti redni občni zbor tega zavoda. Ta zavod napreduje od leta do leta. Prevažen dogodek v njega življenju je nakup lastnega doma, na čemer se je zahvaliti »Tržaški posojilnici in hranilnici«. V novem domu se bo moglo ukreniti marsikaj koristnega. Tajnica je navela vse slovenske liste, ki so šli zavodu na roke, ter jim izrekla zahvalo v imenu zavoda. — Dalje je zahvalila dra. Martinisa, ki je na uslugo zavodu v vsakem slučaju potrebe, istotako je zahvalila društvenega kateheta Guština. Slednjič je izrekala iskreno zahvalo vsem onim, ki so kakor si-bodi pripomogli v to, da se je zavod razširil.

Vodstvo je tudi letos slavnim županstvom poslalo prošnjo za pomoč. Nekatere bolj zavedne občine so se že odzvale; nadejamo se, da se odzovejo še druge. Zavod je torej napredoval na vsako stran in — kakor rečeno — nade je, da se bo v lastnem domu

še lepše razvijal. Gospa tajnica je zaključila svoje poročilo, z vsklikom bivše tajnice, gospe Klemenčičeve, lani: Zavodu sv. Nikolaja daj, daj Bog, zreti jasnejših dni!

Zatem je poročala g.a. blagajničarica. Za leto 1901 so jej došli sledeči darovi:

Slovenke mesta Kranja 190 K, Tržaška hranilnica 100 K, dr. Jeglič škof Ljubljanski 100 K, gospa Ivana udov. Kalister 500 K, ustanovniki pa: Županstvo Cirkaica 40 K, Županstvo Hrenovice 40 K, dr. Dečko v Celju 50 K, posojilnica v Podgradu 20 K, županstvo Jesenice 10 K, županstvo Kropa 9 K, županstvo Črnomelj 10 K, županstvo Litija 20 K, gospa Pertot 10 K, rodoljub N. N. 1 K, župnik Slavec na Repentabru 21 K, 76 st., veleč. g. Karlin na Vrhniki 7 K, Hranilnica v Litiji 20 K, gosp. Fran Ferfila v Gorici 20 K, posojilnica Žalec 110 K, g. Boje Ljubljana 3 K, gospa Doles Ivanka 2 K, županstvo Smlednik 10 K, g.a. Perovšek Justina Gradec 4 K, županstvo Kanal 20 K, županstvo Trnovo 20 K, županstvo Sežana 20 K, županstvo Bovec 25 K, županstvo Hrenovice 40 K; nabralo pri gosp. Šebenikar Rakek 6 K, gosp. Urdih Trst 3 K, gospod Matjejevič Gorica 4 K, posojilnica Logatec 20 K, posojilnica Senožeče 5 K, veleč. g. Jaklič, vojaški kapelan 20 K, gosp. Trampuš 1 K, g. Viljem Eras mesto venca pokoj. Abram 10 K, g. Černigoj Henrik 7 K, g. Mankoč Ivan 20 K, veleč. kanonik Černe 10 K, g. Luka Sražia ob priliki svoje srebrne poroke 25 K, veleč. župnik Matičič — Soča 6 K, Čitalnica Sežana 20 K, veleč. g. župnik Žnidaršič Gradno 6 K.

Vseh dohodkov za leto 1901 je imel zavod K 3244:44; stroškov pa K 1734:30. Preostanek koncem leta 1901 K 709:70. — Izkaz društvenega premoženja koncem leta 1901: gotovina v blagajni K 709:70, uloženo v »Tržaško posojilnico in hranilnico« 1000 K, stanovanje plačano do 23./2. 1902 K 130:80, društveni inventar K 490, skupno K 2330:50.

(Pride še.)

Pretep med visokošolci na Dunaju?

»Piccolo« pripoveduje o nekih pretepih, ki so se baje sinoči dogodili na Dunaju med slovenskimi in laškimi dijaki. Mi nimamo do sedaj o tem nikakega poročila, a poročilo v rečenem listu je tako čudno sestavljeno, da je že od daleč spoznati neresnico, ali vsaj zlobno tendencioznost.

Štrajk klesarjev. Včeraj zjutraj so stopili v štrajk vsi klesarski delavci v našem mestu. Vzrok štrajku je ta, da se delaci in delodajalci vključno dolgi pogajanjem, ki trajajo že več mesecev, niso mogli sporazumeti ob vprašanju zboljšanja delavskih plač.

Sinoči so imeli klesarji s'od v prostorih socialističnih društev v ulici Boschetto. Predsedoval je g. Melok. Zborovalcem se je naznanilo, da je delavec g. Anton Slokar tekom dneva dobil od delodajalcev pismo, v katerem naznanjajo isti, da se valed nastopivšega štrajka odvezujejo od vseh obvez, ki so jih storili tekom pogajanj. Delavci so soglasno sklenili nadaljevati štrajk ter da njih načelniki nimajo od delodajalcev ničesar več zahtevati, temveč čakati na to, da delodajalci sami zopet zapričejo s pogajanjem.

Sreča in nesreča. Pišejo nam: Sreča je bila, da sta včeraj zjutraj dva c. k. redarja pred namestništvom hiš v ulici Caserma prišla in vdružila razposajenega vola, ki je, pustivši voz in voznika, zbežal proti veliki vojašnici. Prvi redar je s precej drznim naskokom pograbil bežečo žival za roge in jo držal, dokler je priskočil še drugi redar. Potem sta vodila poskočnega fantina k vozu, kjer so ga, za kazen, zopet vklebili!

Nesreča je bila za vola, ker se mu ni posrečilo napraviti — proračunsene dirke, a sreča je bila za mnogoštevilne pasante, ki bi lahko prišli v nesrečo, da ni bilo tam tako čvrstih redarskih rok.

Zakaj? Pišejo nam: Zakaj je na Opčini nasproti mitnice nad tobakarno samo laški nadpis? Mi smo povprašali, je-li lastnik one tobakarne kakov Kalabrež, ali vsaj kak Lahon, in odgovorilo se nam je, da je to tobakarna Slovenca domačina! Še enkrat vprašamo: Zakaj samo laški nadpis?

Popotniki.

Dražbe premičnin. V četrtek, dne 22. maja ob 10. uri predpoludne se bodo vsele naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za o vilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Stadion št. 4, hišna oprava; pri sv. Mar. Magd. zgoraj št. 289, tehtnice, klop za prodajo in dve polici; v ulici Belvedere št. 43, glasovir in pohištvo; v Rocolu štev.

650 (ul. Tesa), konji; Piazza Nuova (uhod ul. S. Caterina št. 4, krompir; v Trebšah št. 87, krčmarska oprema.

Vremenski vestnik. Včeraj: toplomer ob 7. uri s'jutraj 12.2 ob 2. uri popoldne 12.5 — C.^o — Tlakomer ob 7. uri s'jutraj 762.3 — Danes plima ob 12.12 predp. in ob 8.35 pop.; oseka ob 2.54 predpoludne in ob — popoldne.

Društvene vesti.

»Lepa Vida«. V nedeljo, dne 25. t. m. priredi dramatični odsek pevskega društva »Adrija« v Barkovljah drugo predstavo lepe dr. Vošnjakove narodne drame »Lepa Vida«. Kakor na prvi predstavi, tako bo tudi v ne deljo med posamičnimi dejanji sviral vojaški orkester pešp. št. 97. Z ozirom na lepi vseh, ki ga je dosegla ta drama, ko jo je pred kratkim predstavljala barkovljanski dramatični odsek v tamošnjem narodnem domu, pričakovati je, da tudi prihodnja predstava, pri vabi v »Ivorano barkovljanskega« Narodnega doma« vse polno občinstva, posebno pa domačinov Barkovljanov in bližnjih okoličanov, katerim je ta predstava namenjena v prvi vrsti. Želeti bi bilo, da bi tudi okoličani začeli pridneje obiskovati dramatične predstave.

Začetek predstave bo točno ob 6. uri in pol popoldne. Vstopnina 30 nvč.; sedeži I. reda 40 nvč., II. reda 30 nvč., III. reda 20 nvč.

Izlet v Rihenberg. Odbor »Kola« je dovršil vse podrobnosti, tikajoče se velikega izleta t. l. Za one, ki se prigrasijo do vključno 7. junija in ki vplačajo po 5 kron za osebo, se poskrbe primerni vozovi in bo imenovani odbor skrbel za popoln red.

Oni, ki žele naročiti si obed, morajo to prijaviti istemu odboru do gori označenega dne. — Odhod bo točno ob 4. uri in pol zjutraj iz pred »Trgovinske kavarne« oziroma iz pred velike vojašnice. Pot bo vodila preko Proseka na Komen, nazaj pa preko Štanjela, Opčin in sicer istega dne.

»Sokol« in »Kolo« poletita z društvenima zastavama. Sprejem tržaških in kraških izletnikov (ti zadnji se pridružijo mejpoto) bo v Rihenbergu ob 9. V sprejem goriških in drugih vipavskih društev bo popoldne.

Kedor si še ni ogledal kršnega našega Kraša in divne vipavske doline, ima sedaj lepo priliko, da si z malimi stroški ogleda ta lepi del naše slovenske domovine. Vsa v to potrebna pojasnila kakor tudi vpisovanja daja, oziroma vsprejema blagajnik »Kola« v prostorih »D.lavskega podpornega društva« vsaki dan od 5. do 7. ure zvečer.

P. S. Kakor že javljeno, bo imelo »Kolo« dne 20. julija veliko vrtno veselico in obletnico razvitijske društvene zastave.

Za moško podružnico družbe sv. Cirila in Metodija v Trstu. Na ženitnini g. Gec Ivana in Gerbie Marije se je nabralo 8 K 4 st. Gospod Vekjet Josip od sv. M. M. zgoraj izročil 4 K 48 st., kateri znesek se je nabral na tamošnjem zborovanju novega konsumnega društva. Lepa hvala.

Blagajništvo.

Zahvala. Konsumno društvo pri Sv. M. Magd. zgoraj se najsičneje zahvaljuje pevskemu zboru Sv. Jakobske »Čitalnice«, da je blagovolil na binkoštni ponedeljek obiskati njegovo krčmo ter razveseljovati goste s krasnim petjem.

»Delavsko podporno društvo« priredi dne 10. avgusta veliko vrtno veselico v proslavo 20-letnice blagoslovljenja društvene zastave.

Vesti iz ostale Primorske.

× **Kdo bo nadškof v Gorici?** »Gorica« pravi, da se vest o imenovanju prošta Jordana nadškofom v Gorici potrjuje.

× **Goriška podružnica družbe sv. Cirila in Metodija** je imela v minolem družbenem letu 448 K 20 st. dohodkov in 326 K 38 st. stroškov. Prvomesnično podružnice je izvoljena gospa Avgusta Šantelova.

Razne vesti.

Nemška »kulturna misija« V Poznanju na pruskem Poljskem izhajajoči poljski list »Praca« prijavlja pod naslovom: »Zapor kakor najnovejšo odgojevalno sredstvo« jako poučno sliko o tamošnjih šolskih razmerah. Iz urnika za razred I b. je razvidno, da je tekom tedna med urami, ki so določene za

običajne šolske predmete, tudi 8 ur določenih izrečno za zap. o. r. To je res krasen dokument nemške — »kulture«.

XXXVIII. redni občni zbor »Slov. Matice« se bo vršil v sredo dne 4. roznika 1902. l. ob šestih zvečer v veliki dvorani »Mestnega doma« na cesarja Jožefa trgu v Ljubljani. Vrsta razpravam: 1. Predsednikov oговор. 2. Letno poročilo tajnikovo za dobo od 1. roznika lani do 31. velikega travna letos. Poročilo blagajnikovo o računskem sklepu za l. 1901. 4. Volitev treh računskih presojevalcev, (§ 9 lit. a) dr. pravil. 5. Poročilo blagajnikovo o proračunu za l. 1902. 6. Dopolnilna volitev društvenega odbora. 7. Posamezni nasveti in predlogi.

Loterijske številke, izžrebane dne 17. maja:

Trst	2	82	3	24	48
Linc	36	65	67	81	84
Inomost	23	12	42	84	79

50.000 kron znaša glavni dobiček loterije gledaliških igralcev (glumačev). Opozarjamo svoje cenjene čitatelje, da se bo vršilo srečkanje nepreklicno dne 19. junija 1902 in vsi dobitki se izplačujejo od zalagateljev v gotovini z 10% odbitkom.

Književnost in umetnost.

»Moskito«. Dne 30. aprila t. l. izšla je v Clevelandu (severoameriške Zjedine dr-žave) 1. številka šaljivega lista »Moskito«.

»Народ« (Narod) v Balemgradu začel je zopet izhajati dnevaik »Народ«, glasilo radikalne stranke in je v nedeljo dne 5. maja (25. maja Greg. kol.) izšla prva štev. letošnjega, III. letnika. Glavni urednik lista je Andrej Gavrilovič. List se je ustanovil leta 1896.

Brzjavna poročila.

Štrajk v Karpanju.

PAZIN 21. (B.) Včeraj je stal pred okrožnim sodiščem v Rovinju baron Lazzarini, obtožen radi zločinstva nevarnega žuganja. Grozil je bil baje strajkolomcem. Baron Lazzarini pa je bil rešen obtožbe. Ko je danes dospel v Karpanj, so mu delavci priredili slovesen vsprejem. Vzlic temu, da je ravnateljstvo zagrozilo delavcem, da bodo odpuščeni, ako do 20. t. m. ne nastopijo dela, traja štrajk dalje. — Vedenje delavcev je ko rektno.

Državni zbor.

DUNAJ 21. (B.) — Zbornica poslancev. — Predsednik je prijavil, da se je osebnoprepričal, da se je moral pravosodni minister podvreči neznatni operaciji, a da so mu vendar zdravniki strogo prepovedali zapustiti sobo. Minister obžaluje, da se ne more udeleževati razprav zbornice. (Poregljivo vaklikanje od strani poslancev Fresla, Chcoa in Maštálke. Klič na levi: to je surovost!) Zbornica nadaljuje razpravo o proračunu ministerstva za pravosodje.

Imenovanje v poštni stroki.

DUNAJ 21. (B.) »Wr. Ztg.« javlja: Minister za trgovino je imenoval poštno kontrolorje gg. Josipa Dovgana, Friderika Cvacicha in Jakoba Kečvarja višjimi poštnimi kontrolorji.

Katastrofi v Antilah.

PORT DE FRANCE 21. (B.) Danes 9. uri se je vaul na mesto močan pepelnat dež. Pojava, ki je prišla nenadoma, je bila spremljana od bliskov in gromenja. Prebivalstvo, katerega se je polastil nepopisljiv strah, je bežalo na vse strani. Mej tem, ko je padal pepel in kamenje, je 20.000 ljudj jadikuje in v molitvah letalo po ulicah.

FORT DE FRANCE 21. (B.) Ob enem, ko je padal pepel, so velike mase, ki so se razlivalo iz vnovič odprlega se Mont Pelée-a, vodo v morju tu pa tam razgrele tako, da je vrela. Amerikanska ladija »Potomac« in angleški križar »Indefatigable«, ki ste prišli po trupli amerikanskega in angleškega konzula v Saint Pierre, ste morali odpluti zopet na morje.

Nesreča na železnici.

NEUSS 20. (B.) Sinoči zadel je tovarni vlak ob stran nekega osebnega vlaka. 8 vozov skočilo je iz tira in se prevrnilo. Jedna oseba je bila ubita, 4 so bile težko 24 pajih je bilo lahko ranjenih.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
MIZARSKA ZADRUGA V GORICI
z omejenim jamstvom
naznanja slovenskemu občinstvu, da
je prevzela
prvo slov. zalogo pohištva
iz odlikovanih in svetovnoznanih to-
varn v Solkanu in Gorici
Antona Černigoj-a
katera se nahaja
v Trstu, Via Piazza vecchia
(Rosario) št. 1.
(na desni strani cerkve sv. Petra).
Konkurenca nemogoča, ker je blago
iz prve roke.
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

PRVA TOVARNA
za čopiče in ščetke
Santo d'Angeli
TRST. - Via S. Antonio - TRST
(nasproti Zennaro in Gentili).
Specijaliteta čopičev za zidna dela nepresežne
trpežnosti. Bogat izbor ščetk, strojev za či-
ščenje parketov, metelj, metlice, ščetk od perja,
palic za iztolči prah.
Velikanski izbor mil, glavnikov, parfumov,
listnic, novčark, mošnjčikov itd.
Vse po jako nizkih cenah.
V prepričanje se prosi blagohoten obisk.

Varstvena znamka: **SIDRO.**
LINEMENT. CAPSICI COMP.
iz Richterjeve lekarne v Pragi
pripoznano **izvrstno, bolečine blažeče**
mazilo dobiva se po 80 stot., 1.40 K in
po 2 K po vseh lekarnah.
Pri vkupovanju tega povsod priljubljenega
domačega zdravila naj se pazi edino le na
originalne steklenice v zaviti z našo var-
stveno znamko »SIDRO« iz Richterjeve
lekarne in le tedaj je gotovo, da se
sprejme originalni izdelek.
Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi
Elizabetinske ulice 5.

PROTI PRE
kašlju, grlobolu, hripavosti, katanu, upa-
danju glasu, itd. itd.
zahtevajte vedno
Prendinijeve paštilje
čudovit učinek pri pevcih, govornikih, prepoved-
nikih, učiteljih itd.
Dobivajo se v skatljicah v Prendinijevi lekarni
v Trstu in v vseh tukajšnjih boljših lekarnah
kakor tudi po celi Evropi.
Skatljica stane 60 stotink.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Velikanska rastava pohištva in
tapečarij. Izvenredno ugodne
cene. X X X
VILJEM DALLA TORRE
v Trstu, trg Giovanni 5. (Palača Diana.)
Moje pohištvo donesrečno. —
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Aleksander Levi Minzi
Prva in največja tovarna pohištva
vseh vrst.
TRST
TOVARNA:
Via Tesa,
vogal
Via Limitana
ZALOGE:
Piazza Resarie št. 2
(solsko poslopje)
in Via Riberge št. 21
Telefon št. 670.
Velik izbor tapečarij, zrcal in slik. Iz-
vršaje naroče tudi po posebnih načrtih.
Cene brez konkurence.
ILUSTROVANI CENIA ZASTONI IN FRANKO
Predmeti postavijo se na pa obrod
ali železnico franko.
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

